

ва да погледнеме на работата, та да се убъдиме въ това, че тукъ е пара аддоксална само външната форма на изражението, играчката даже предъ видъ е нѣма. Всѣки, който има много или малко понятие за смисълъта на събитията, които сѣ извършили въ всемирната история, той знае, че всѣки гладенъ день за пролетарьтъ, всѣка дупка на дрѣхата му, всѣка збърчка на изморенното му тѣло сѣставляватъ общественни явления отъ колосална важность, които иматъ такива послѣдствия, които „нито въ сказка са разказватъ, нито съ перо са написватъ.“ Като покровителствувало фабричната промишленность, французското правителство стѣснявало развитието на земледѣлието. Голѣмитъ мита възвишавали цѣната на земледѣлческитъ орждия, и, слѣдователно, принуждавали селянитъ да работатъ съ лоши и неудобни инструменти. Освѣнтъ това, правителството като искало съ искусствени средства да поддържа въ страната евтинитъ цѣни на хлѣбтъ, за да не търпѣтъ градскитъ работници нужда за храна, запрещавало искарванието на земледѣлческитъ произведения задъ граница. Вслѣдствие на тѣзи распорѣждания хлѣбтъ дѣйствително билъ ефтинъ, но селското домокинство нѣмало възможность да се усъвършенствува, количеството, на производимия хлѣбъ не се увеличавало, и, слѣдователно, въ общата масса на народното богатство не се забѣлжвало никакво уравнение. Хлѣбтъ билъ евтинъ, но трудътъ — още по евтинъ, тѣй щото работящия чловѣкъ винаги се нуждаялъ въ насѣщното прехранване. Една